భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీ (మార్క్సిస్టు) - భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీ

రాష్ట్ర రాజకీయ సదస్సు

తేది : 20 జూన్, 2018 - విజయవాడ

సమగ్రాభివృద్ధి - సామాజిక న్యాయం - ప్రజాసంక్షేమం కోసం నూతన రాజకీయ ప్రత్యామ్నాయానికి కలిసి రండి

ఆరు దశాబ్దాలు ఐక్యంగా ఉన్న తెలుగుజాతి 2014 జూన్‌లో రెండుగా చీలిపోయింది. రెండు రాష్ట్రాలు ఏర్పడ్డాయి. విభజన అనంతరం తెలుగుదేశం తాము అధికారంలోకి వస్తేనే నవ్యాంధ్రప్రదేశ్‌లో అభివృద్ధి సాధ్యం అన్న ప్రచారంతో గెలిచి అధికారాన్ని చేపట్టింది. కానీ ఈ నాలుగేళ్ళలో ఆశించిన ఫలితాలు సాధించలేదు. రాష్ట్రం కొత్తదైనా విధానాలు మాత్రం పాతవే. అందుకే నేడు రాష్ట్ర సమగ్రాభివృద్ధికి, సామాజిక న్యాయం, ప్రజాసంక్షేమం కోసం ప్రత్యామ్నాయ విధానాలు అవసరం.

ఉమ్మడి రాష్ట్రంలో దీర్ఘకాలం కాంగ్రెసు, తర్వాత తెలుగుదేశం అభివృద్ధి పేర అన్నింటిని ఒకేచోట కేంద్రీకరించే విధానాలు చేపట్టినందున రాష్ట్రం తీవ్ర అసమానతలకు లోనయింది. వెనుకబడిన ప్రాంతాలు, వర్గాలు, తరగతులు నిర్లక్ష్యానికి గురయ్యాయి. హైదరాబాద్ నగరం చుట్టూ అభివృద్ధి కేంద్రీకరించబడింది. పెట్టుబడిదారులకు పెద్దపీట వేయడం, సరళీకరణ ఆర్థిక విధానాల పేరుతో మార్కెట్ శక్తులకు స్వేచ్ఛనివ్వడంతో వ్యవసాయరంగం కునారిల్లిపోయింది. కార్మికుల నిజవేతనాలు పడిపోయాయి. కొద్ది మంది సంపన్నులు, పారిశ్రామికాధిపతులు, కాంట్రాక్టర్లు, రియల్ ఎస్టేట్ ఓనర్లు, ఫైనాన్స్ కంపెనీల వద్ద సంపద పోగైంది. అత్యధికులు నిరుపేదలుగా మిగిలిపోయారు. రైతుల ఆత్మహత్యలు పెరిగాయి. ఈ అసమానతల్లో నుంచే ప్రత్యేక తెలంగాణా ఉద్యమం రాజుకుంది. కాంగ్రెసు, తెలుగుదేశం, వైఎస్సార్ కాంగ్రెసు, బిజేపీలు అవకాశవాద రాజకీయాలతో రాష్ట్రం రెండు ముక్కలైంది.

రాష్ట్రానికి ప్రత్యేకహోదా ఐదేళ్ళు చాలదని 10సం॥లు కావాలని పార్లమెంటులో బిజెపి వాదించింది. తాను అధికారంలోకి వస్తే దాన్ని 10 ఏళ్ళు చేసి అమలు చేస్తామని హామీ ఇచ్చి నెరవేర్చకుండా దారుణంగా వంచించింది. విభజన చట్టంలో పేర్కొన్న విధంగా రాయలసీమ, ఉత్తరాంధ్రలకు ప్రత్యేక ప్యాకేజీలు, రైల్వే జోన్, కడప ఉక్కు, రాజధాని నిర్మాణానికి నిధులు, బడ్జెట్‌లోటు భర్తీకి నిధులు వంటి హామీలను అమలు చేయకుండా మోసం చేసింది. ఇప్పుడు ప్రజల్లో ఒంటరిపాటయ్యే కొద్దీ మత వివాదాలను ముందుకు తెచ్చి ప్రజల్లో చీలకలు పెట్టాలని బిజెపి ప్రయత్నిస్తోంది. అలాగే జాతీయ స్థాయిలో మోడీ అనుసరిస్తున్న ఆర్థిక విధానాలు రాష్ట్రాల హక్కుల్ని హరించడమేగాకుండా ప్రజలపై అదనపు భారాలను మోపుతుంది. అభివృద్ధి, ఉద్యోగాలు, అవినీతి, గిట్టుబాటు ధరలు తదితర అంశాలపై వారు చేసిన వాగ్దానాలు అమలు చేయకుండా మాట తప్పింది. తెలుగుదేశం గానీ, ప్రధాన ప్రతిపక్షంగా వున్న వైఎస్సార్ కాంగ్రెస్‌గానీ ఈ విధానాలపై మాట్లాడడం లేదు. ప్రత్యేకహోదాపై బిజెపి ప్రభుత్వ విద్రోహాన్ని వామపక్షాలు ఆందోళనలతో నిలదీస్తే దాన్ని తెలుగుదేశం తూలనాడింది. రాష్ట్రం వివక్షతకు గురికావడానికి, వెనకబడడానికి కేంద్ర బిజెపి ప్రభుత్వ విద్రోహం ప్రధాన కారణమైతే దానికి వంత పాడి ప్రజలను తప్పుదారి పట్టించిన తెలుగుదేశం కూడా అంతే కారణమన్నది వాస్తవం.

తెలంగాణా విడిపోయాక రాష్ట్రానికి రాజధాని కూడా లేని దుస్థితి ఏర్పడింది. ఈ రాష్ట్రంలోని సంపదపరులంతా లాభాల కోసం వారి పెట్టుబడులను ఇతర ప్రాంతాలకు తరలిస్తున్నారు. రాష్ట్రాభివృద్ధి పేరుతో ముఖ్యమంత్రి విదేశీ పెట్టుబడుల కోసం ఆరాట పడుతున్నారు. వారిని ఆకర్షించడానికి రైతులు, కూలీలు, కార్మికులు మధ్యతరగతి ప్రజల ప్రయోజనాలు తాకట్టు పెడుతున్నారు.

సామాన్య రైతుల భూములను, దళితుల అసైన్డ్ భూములను బలవతంగా ప్రభుత్వం గుంజుకొంటోంది. దీనికోసం 2013 భూసేకరణ చట్టాన్ని సవరించింది. కార్పొరేట్ వ్యవసాయాన్ని ప్రోత్సహిస్తున్నది. భూవినియోగ విధానం ఉపాధిని దెబ్బతీసేదిగా వుంది. కరువు ప్రాంతాలకు, వెనుకబడ్డ ప్రాంతాలకు సాగునీరు, త్రాగునీరు అందించే సమగ్ర విధానమూ

లేదు. విభజన నాటితో పోల్చితే నికర సాగు విస్తీర్ణం తగ్గిపోయింది. వ్యవసాయపంటల ధరలు పడిపోతున్నాయి. రుణమాఫీ పథకంలో జరిగిన ఆలస్యం అసలు పథకం లక్ష్యాన్నే దెబ్బదీసింది. రుణ భారం పెరిగి రైతుల ఆత్మహత్యలు పెరుగుతున్నాయి. కూలీలు, వృత్తిదారులు ఉపాధిలేక వలసబాట పట్టారు. ఉపాధి హామీ పథకం సరిగ్గా అమలు కావడం లేదు. ఇళ్ళు లేని పేదలకు సెంటు భూమికానీ, ఇళ్ళు కానీ ఇవ్వలేదు. పారిశ్రామిక రంగంలో మూసివేతలు పెరుగుతున్నాయి. కార్మిక హక్కుల చట్టాలకు సవరణలు చేసి ఉన్న రక్షణల్ని ప్రభుత్వం దెబ్బదీసింది. యువత ఉద్యోగాలు లేక నిరాశకు లోనవుతోంది.

విద్యా, వైద్య రంగాల్లో కార్పొరేట్ల లాభాలకు దాసోహం అని సామాన్యులకు భారాల్ని పెంచింది. ఉపాధి కల్పన దెబ్బదిన్నది. విద్యా, వైద్యంలో మానవాభివృద్ధి సూచికలలో రాష్ట్రం వెనకబడింది. ఇసుక, మైనింగు, నీరు, భూమి లాంటి ప్రకృతి వనరులను అక్రమమార్గాల్లో ధనవంతులు కొల్లగొట్టుతున్నారు. అగ్రకుల దురహంకార దాడులు పెరిగాయి. దళిత, ఆదివాసీ, బలహీనవర్గాలపై అత్యాచారాలు ఎక్కువయ్యాయి. ఈ దాడులను, అత్యాచారాలను, అరికట్టడంలో ప్రభుత్వం విఫలమైంది. మహిళా సాధికారత మాటలకే పరిమితం అయింది. డ్వాక్రా గ్రూపులకు అప్పుల రద్దు వాగ్దానం అటకెక్కింది. గిరిజన భూములకు, హక్కులకు రక్షణ కరువైంది. జన్మభూమి కమిటీల పెత్తనంతో స్థానిక సంస్థలను నిర్వీర్యం చేశారు. అధికార పార్టీ ప్రజా ప్రతినిధులు, అధికార యంత్రాంగం అవినీతిలో కూరుకుపోయాయి.

ప్రజా సమస్యలకోసం ఆందోళన చేసే ప్రజలమీద ప్రభుత్వం అధికార దుర్వినియోగంతో అణచివేతకు ప్రయత్నిస్తోంది. ప్రతిపక్ష పార్టీల పట్ల, ఉద్యమాల పట్ల నిరంకుశంగా వ్యవహరిస్తోంది. 144 సెక్షన్, పోలీసు యాక్ట్ 30ని నిరంతరం ప్రయోగిస్తున్నది. ముందస్తు అరెస్టులు, అక్రమ కేసులు మితిమీరాయి.

పాలకపక్షం విధానాలను ఎదిరించి ప్రజలకు అండగా నిలవాల్సిన ప్రధాన ప్రతిపక్షం వైఎస్సార్‌సిపి రాష్ట్రపతి ఎన్నికల్లో బిజెపిని బలపర్చడానికి పోటీపడింది. మతోన్మాద ప్రమాదాన్ని గుర్తించనిరాకరిస్తోంది. ఆపదలో ఉన్న ప్రజలకు "మన ప్రభుత్వం వస్తున్నది అప్పుడు చూద్దాం" అన్న మాటలతో సరిపుచ్చుతోంది. భూములు కోల్పోయిన దళితుల, ఆదివాసీల రక్షణకు ముందుకు రావడం లేదు. మహిళల హక్కుల విషయంలో కూడా ఇదే వైఖరి. అసెంబ్లీని బహిష్కరించడం ద్వారా ప్రజా సమస్యలపై ప్రభుత్వాన్ని నిలదీయడంలో ఘోరంగా విఫలమైంది. నవరత్నాల పేరుతో విద్యా, వైద్యంలో ప్రయివేటు రంగాన్ని ప్రోత్సహించడానికే పూనుకున్నది. ఓట్లకోసం ప్రజాకర్షక వాగ్దానాలను గుప్పించడం తప్ప మౌలిక విధానాలలో వైఎస్సార్‌సిపికి, ఇతర పాలక పార్టీలకు తేడా లేదు.

కాంగ్రెస్ పార్టీ విధానాలు కూడా ప్రయివేటు రంగాన్ని ప్రోత్సహించే వినాశకరమైన విధానాలే. బిజేపీ పెరుగుదలకు కాంగ్రెసు తప్పుడు విధానాలే కారణం. ఈ రాజకీయ పరిస్థితిని ఉపయోగించుకుని మతోన్మాద శక్తులు బలపడేందుకు తీవ్ర ప్రయత్నాలు చేస్తున్నాయి.

ఈ నాలుగు పార్టీల విధానాలు రాష్ట్రాభివృద్ధికి తోడ్పడేవి కావు. సంపన్నులు, బడా కార్పోరేట్ వర్గాలు మాత్రమే వీరి విధానాల వల్ల బాగుపడుతున్నారు. సామాన్యులు కుంగి పోతున్నారు. సామాజిక ప్రగతి, న్యాయం ఎజెండా మీద లేకుండా పోతున్నాయి. ప్రకృతి వనరులను లూటీ చేస్తూ, ప్రజల సంపదను, ఆదాయాలను కొల్లగొడుతున్నారు. ప్రతిఘటించే శక్తులను అణచి వేస్తున్నారు. ప్రభుత్వ మద్దతుతో పెత్తందార్లు, భూస్వాములు, పెట్టుబడిదారీ శక్తులు తమ ప్రాబల్యాన్ని కాపాడుకుంటున్నాయి. ఇప్పటి వరకు ఉన్న అధికార పార్టీలన్నీ ఈ శక్తులకు కొమ్ము కాశాయి. ఈ పార్టీలన్ని ప్రపంచవ్యాపితంగా సంక్షోభానికి దారితీసిన సరళీకరణ ఆర్థిక విధానాలనే అమలు చేస్తున్నాయి. ప్రతిపక్షంలో ఉన్నప్పుడు ఈ విధానాలను విమర్శించే ఈ పార్టీలు అధికారంలోకి రాగానే వాటినే కొనసాగిస్తున్నాయి. ప్రపంచ బ్యాంకు ప్రేరేపితమైన ఈ నమూనా మన రాష్ట్రానికి చెల్లదు. కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాల్లో వీరి ప్రజా వ్యతిరేక పాలన ప్రజలకు అనుభవమే. ఒకరిని మార్చి ఒకరు అధికారంలోకి వచ్చినా ప్రజల బతుకుల్లో మార్పు ఉండదని రుజువైంది. వీరు అనుసరించే కార్పోరేట్ అనుకూల విధానాలు మారకుండా రాష్ట్రం ముందుకు పోదు. దీనికి భిన్నమైన విధానాలు, పరిపాలన కావాలి. అందుకే మరో ప్రగతిశీలమైన ప్రత్యామ్నాయం అవసరం.

ప్రజలకు అండగా నిలిచి, అభ్యుదయ, ప్రజానుకూల, లౌకిక విధానాలతో ప్రజలకు ఊరట కలిగించగలిగే శక్తులు బలపడాలి. వికేంద్రీకరణ విధానాలు కావాలి. సామాజిక న్యాయాన్ని కాపాడే శక్తుల ప్రత్యామ్నాయం నేటి తక్షణ అవసరం. కార్మికవర్గ, ఉద్యోగ వర్గాల పోరాటాలు, భూమికోసం, పునరావాసంకోసం, సామాజిక న్యాయంకోసం జరుగుతున్న ఉద్యమాలు, ఉపాధికై ఉద్యమిస్తున్న యువత, మద్య నియంత్రణకోసం మహిళల ఉద్యమం, వెనుకబడిన ప్రాంతాల అభివృద్ధి కోసం జరిగే

ఆందోళనలు, ప్రత్యేకహోదా, విభజన హామీల అమలు కోసం జరుగుతున్న కృషి రాష్ట్రంలో సానుకూలమైన పరిస్థితిని సృష్టించాయి. వామపక్ష ప్రజాతంత్ర శక్తుల కృషి, సామాజిక ఉద్యమాలు రాష్ట్రంలో నూతన రాజకీయ ప్రత్యామ్నాయ నిర్మాణం కోసం అనువైన వాతావరణాన్ని ఏర్పరిచాయి.

అనాదిగా తెలుగు ప్రజల భవిష్యత్తుకోసం నిలిచిన కమ్యూనిస్టు ఉద్యమ వారసత్వాన్ని కొనసాగించడానికి ఈ పరిణామాలు దోహదం చేస్తాయి. జమీందారీ వ్యతిరేక పోరాటం మొదలు నయా ఉదారవాద విధానాలను ప్రతిఘటించిన విద్యుత్ ఉద్యమం వరకు, భూపోరాటాలు, రైతాంగ పోరాటాలు మొదలుకొని ప్రత్యేక హోదా కోసం సాగిన ఉద్యమాలు, చుండూరు, కారంచేడు, నీరుకొండ మొదలు ఎస్సీ కమిషన్, సబ్‌ప్లాన్ కోసం సాగిన పోరాటాలు, తాజాగా గరగపర్రు, దేవరపల్లి, గొట్టిపాడు, మహాభారతం ఉత్సవాల వరకు సాగిన సామాజిక ప్రతిఘటనోద్యమాలు, గిరిజనోద్యమాలు, కాలుష్య వ్యతిరేక దివీస్, తుందుర్రు పోరాటాలు, వామపక్ష ప్రజాతంత్ర శక్తుల పురోగమనానికి పునాదిగా ఉంటాయి.

ఈ ప్రాతిపదికన రాష్ట్రంలోని వామపక్ష పార్టీలు, వివిధ వర్గ సంఘాలు, ప్రజా ఉద్యమాలు, వామపక్ష ప్రజాతంత్ర భావాలుగల వ్యక్తులు, శక్తులు, సామాజిక ఉద్యమాలు, అభ్యుదయ సంస్థలు ఒకే వేదికపైకి సమీకరించేదానికి కృషి జరగాలి. నయా ఉదారవాద విధానాలను, మతోన్మాదాన్ని, కుల దురహంకార శక్తులను, నిరంకుశ విధానాలను ప్రతిఘటించే వారినందరినీ ప్రత్యామ్నాయ కార్యక్రమం చుట్టూ సమీకరించాలి. ప్రస్తుత రాష్ట్ర పరిస్థితులలో ఇదే సరైన మార్గమని సిపిఐ-సిపిఐ(యం) భావిస్తున్నాయి.

వామపక్ష పార్టీలతోపాటుగా జనసేన, లోక్‌సత్తా, ఆమ్‌ఆద్మీ, బిఎస్పీ, తదితర పార్టీలు వారి వారి విధానాలతో ముందుకు వస్తున్నాయి. సామాజిక సమస్యలపై మరికొన్ని పార్టీలు పనిచేస్తున్నాయి. జనసేన కొన్ని ప్రజా సమస్యల్ని లేవనెత్తి పోరాడుతున్నది. సరళీకరణ ఆర్థిక విధానాలు, మతోన్మాదం వంటి సమస్యలపై ఈ పార్టీల్లో భిన్న దృక్పథాలున్నాయి. అయినా ప్రస్తుత రాజకీయ పరిస్థితుల్లో ఇలాంటి శక్తులు ముందుకు రావడం ద్వారా రాజకీయ గుత్తాధిపత్యాన్ని బద్దలు కొట్టి బహుముఖ రాజకీయాల దిశగా నడిచే అవకాశం వుంది. ఈ పరిస్థితి వామపక్ష ప్రజాతంత్ర శక్తుల పురోగమనానికి తోడ్పడుతుంది. అలాగే సామాజిక న్యాయం, సమగ్రాభివృద్ధి, లౌకికవాదం, ప్రజాస్వామ్య హక్కులు లక్ష్యాలుగా పనిచేసే పార్టీలు, శక్తులు కూడా పనిచేయడానికి అవకాశం వస్తుంది.

వివిధ పార్టీలు, సంస్థల మధ్య సైద్ధాంతిక విబేధాలుంటాయి. రాజకీయ తేడాలుంటాయి. అయినా అంగీకృత అంశాలపై కలసి పని చేయడానికున్న అవకాశాలను పరిశీలించాలి. దానికొక కార్యక్రమాన్ని అవసరం. కనీస అంశాల ప్రాతిపదికగా ప్రజానుకూల ప్రత్యామ్నాయంకోసం కలిసొచ్చే అన్ని శక్తులు ఒకతాటిపైకి రావాలి. తద్వారా నూతన రాజకీయ ప్రత్యామ్నాయాన్ని బలపర్చవచ్చు. ఈ నేపథ్యంలో ఉభయ కమ్యూనిస్టుపార్టీలు ఈ క్రింది కార్యక్రమాన్ని రాష్ట్ర ప్రజల ముందుకు తెస్తున్నాయి. వామపక్ష శక్తులు, ప్రజాస్వామిక శక్తులు, పార్టీలు, సామాజికోద్యమ నాయకులు, సంఘాలు, అభ్యుదయ వాదులు రాష్ట్రాభివృద్ధి, సామాజికన్యాయం, ప్రజాసంక్షేమాన్ని కోరుకునే వ్యక్తులు ఈ కార్యక్రమాన్ని చర్చించి తమ సూచనల ద్వారా దీన్ని పరిపుష్టం చేయాలని విజ్ఞప్తి చేస్తున్నాం.

రాష్ట్ర సమగ్రాభివృద్ధి, సామాజిక న్యాయం, ప్రజా సంక్షేమం, లౌకికవాదం, ప్రజాస్వామ్య పరిరక్షణ, వికేంద్రీకరణ – లక్ష్యాలుగా నూతన ప్రత్యామ్నాయాన్ని ప్రతిపాదిస్తున్నాం.

రాష్ట్ర సమగ్రాభివృద్ధి - వెనుకబడిన ప్రాంతాలకు ప్రాధాన్యత

సమగ్రాభివృద్ధి అంటే అన్ని ప్రాంతాలు సమానంగా అభివృద్ధి కావడం. రాజధాని పేరుతో అభివృద్ధినంతా ఒకే చోట కేంద్రీకరించే పద్ధతి వల్ల గత అనుభవాలే పునరావృతమవుతాయి. ప్రాంతీయ అసమానతలు తీవ్రతరమవుతాయి. ప్రజల మధ్య ద్వేషాలు పెరుగుతాయి. పట్టణాలు, గ్రామాల మధ్య అసమానతలు తగ్గాలి. అన్ని గ్రామాల్లోనూ కనీస వసతులు ఏర్పడాలి. మండలం యూనిట్‌గా అసమానతలను పూడ్చాలి. ఇందుకోసం

(1) రాష్ట్రానికి ప్రత్యేకహోదా కావాలి. విభజన చట్టంలో పేర్కొన్న విధంగా వెనకబడిన రాయలసీమ, ఉత్తరాంధ్ర ప్రాంతాల అభివృద్ధికి ప్రత్యేక ప్యాకేజీ అమలు చేయాలి. విభజన చట్టంలోని ఇతర హామీల అమలు, రాజధాని నిర్మాణానికి, బడ్జెట్ లోను పూడ్చుకోడానికి కేంద్రం నుండి నిధుల సాధన-విశాఖ రైల్వే జోన్, కడపలో ప్రభుత్వ ఉక్కు ఫ్యాక్టరీ స్థాపన, సెంట్రల్ యూనివర్శిటీ, గిరిజన యూనివర్శిటీ వగైరా సాధన. పోలవరం నిర్వాసితులకు సంపూర్ణ పునరావాసం కల్పించి ప్రాజెక్టును సత్వరం పూర్తి చేయాలి.

(2) రాయలసీమ, ఉత్తరాంధ్ర, ప్రకాశం, నెల్లూరు జిల్లాలోని కరువు ప్రాంతాలకు నీటి ప్రాజెక్టులను పూర్తిచేయడానికిప్రాధాన్యత.

(3) విశాఖ ఉక్కుకు స్వంత గనుల కేటాయింపు, కెజిబేసిన్ గ్యాస్ రాష్ట్రంలో వాటా సాధన, విద్యుత్ ఉత్పత్తికి, ఎరువుల ఉత్పత్తికి కేటాయింపు. డ్రెడ్జింగ్ కార్పొరేషన్‌ను ప్రయివేటీకరించరాదు.

(4) జ్యూట్, ఫెర్రో ఎల్లాయిస్, చక్కెర కర్మాగారాలు, స్పిన్నింగు మిల్లులు ఇతర మూతబడ్డ పరిశ్రమలను తెరిపించడం-ప్రభుత్వ రంగానికి ప్రాధాన్యతనివ్వాలి.

శ్రమకు తగ్గ ఫలితం

శ్రమచేసి దేశానికి సంపద పెంచుతున్న రైతులు, కూలీలు, కార్మికుల పరిస్థితి రోజు రోజుకి దిగజారిపోతున్నది. వారి కష్ట ఫలితం వారికి దక్కితేనే జీవన ప్రమాణాలు మెరుగవుతాయి. దేశం అభివృద్ధి చెందుతుంది.

వ్యవసాయ రంగ పరిరక్షణ - రైతులు, కూలీల సంక్షేమం

(5) రైతులకు కనీస మద్ధతు ధర గ్యారెంటీ చట్టం-రైతు రక్షణ నిధి ఏర్పాటు, రుణ మాఫీ, ప్రైవేటు రుణ నియంత్రణచట్టం. బ్యాంకుల ద్వారా వడ్డీలేని పంట రుణం.

(6) కౌలు రైతులందరికీ కార్డులు, హామీ లేకుండా రుణాలు, ఇన్స్యూరెన్సు. 50 ఏళ్ళు దాటిన పేద రైతులకు పెన్షన్.

(7) స్వామినాథన్, జయతీఘోష్, కోనేరు రంగారావు కమిటీల సిఫార్సులను అమలు చేయుట.

కార్మిక హక్కులు

(8) నెలకు రూ. 18,000/-లు కనీస వేతనం, కార్మిక హక్కులను దెబ్బదీసే చట్టాల రద్దు, కార్మిక చట్టాల అమలు యంత్రాంగం బలోపేతం - కాంట్రాక్టు, ఔట్‌సోర్సింగ్, గౌరవ వేతన కార్మికులకు ఉద్యోగ భద్రత, రెగ్యులరైజేషన్, అందరికీ ఇఎస్ఐ, పిఎఫ్ అమలు. స్కీం వర్కర్స్‌ని ప్రభుత్వ సిబ్బందిగా గుర్తించి వేతనాలు పెంచడం.

- ప్రభుత్వ రంగ పరిరక్షణ - వలస కార్మికులకు రక్షణ.

సిపియస్ వద్దు

(9) కేంద్ర ప్రభుత్వం ప్రవేశపెట్టిన నూతన పెన్షన్ విధానం 2004 తర్వాత ఉద్యోగాల్లో చేరిన వారికి మరణశాసనంగా మారింది. రిటైర్మంట్ తర్వాత జీవితం గాలిలో దీపంలా మారుతుంది. దానికి వ్యతిరేకంగా ఉద్యోగులు పెద్దఎత్తున పోరాడుతున్నారు. తెలుగుదేశం ప్రభుత్వం 2014 ఎన్నికల్లో పాత విధానాన్ని పునరుద్ధరిస్తానని వాగ్దానం చేసి అమలు చేయకుండా దారుణంగా మోసం చేసింది. దీన్ని పునరుద్ధరించడం వామపక్ష, ప్రజాతంత్ర శక్తుల వల్లే సాధ్యమవుతుంది.

భూమి కావాలి

(10) భూమి లేని నిరుపేదలకు కుటుంబానికి ఉచితంగా రెండు ఎకరాల భూమి.

(11) వ్యవసాయ కార్మికులకు సంవత్సరం పొడవునా పనులు, కనీస వేతనం అమలు-పేదలకు ఉచిత విద్యుత్, ప్రతి ఇంటికీ టాయిలెట్, మంచినీరు, గ్యాస్ సరఫరా.

నిర్వాసితులకు సంపూర్ణ పునరావాసం

(12) ఫ్యాక్టరీలు పెట్టని భూములను వెనక్కు తీసుకుని పేదలకు ఇవ్వాలి. రైతులు, గ్రామీణ ప్రజలను భూములు ఖాళీ చేయించి బలవంతంగా పంపరాదు. సంపూర్ణ పునరావాసం పూర్తయ్యాకే అభివృద్ధి పనులకు కేటాయించాలి. కార్పొరేట్లకు కేటాయించిన భూముల్లో పరిశ్రమలు పెట్టకుంటే వెనక్కి తీసుకొని పేదలకు పంచాలి.

(13) భూసేకరణ - పునరావాస చట్టం 2013 పక్కాగా అమలు

సామాజిక న్యాయం

సామాజిక న్యాయం అంటే సమాజంలో అట్టడుగున ఉన్న దళితులు, ఆదివాసీలు, బడుగుబలహీనవర్గాలు ఇతర కులాలతో పాటు సమానంగా అభివృద్ధి కావడం. అంటరానితనం, కుల వివక్షత అంతం చేయాలి. కులాంతర వివాహాలు చేసుకునే వారిని ప్రోత్సహించాలి. అలాంటి జంటలకు రక్షణ కల్పించి బతకడానికి భరోసా ఇవ్వాలి. అణగారిని కులాలపై దాడులకు తెగబడే సాహసం చేయకుండా అగ్రకుల దురంహకారాన్ని కట్టడి చేయాలి.

(14) ఎస్సీ, ఎస్టీ సబ్‌ప్లాన్‌కు చట్టబద్దత - ప్రభుత్వ రంగంలో ఖాళీగా ఉన్న పోస్టుల భర్తీ-ప్రయివేటురంగంలోనూ రిజర్వేషన్ల అమలు-ఎస్సీ కార్పోరేషన్ ద్వారా యువతకు రుణాలు-పున్నయ్య కమీషన్ సిఫార్సుల అమలుకు గ్యారెంటీ-దళిత పేటలకు స్మశాన భూముల కేటాయింపు-అసైన్డ్ భూములకు రక్షణ-దళితులకు రక్షణ, దాడులకు పాల్పడ్డవారిపై కఠినచర్యలు-ప్రతి జిల్లాలో ప్రత్యేక న్యాయస్థానం. - మ్యానువల్ స్కావెంజ్ నిషేధం - ఆధునిక పరికరాల కల్పన.

గిరిజన సంక్షేమం

(15) అటవీ హక్కుల చట్టాన్ని అమలు చేసి గిరిజనులకు భూమిపై హక్కు కల్పించడం.

(16) గిరిజన జిల్లాల ఏర్పాటు, నాన్ షెడ్యూల్డ్ గ్రామాలను 5వ షెడ్యూల్‌లో చేర్చడం, పునరావాస గ్రామాలకు 5వ షెడ్యూల్ అమలు, గిరిజన యూనివర్శిటీ, 1/70 పటిష్టంగా అమలు.

చేతి వృత్తులకు రక్షణ

(17) వృత్తిదారులకు ప్రత్యేక నిధులు. సహకార సంఘాల ద్వారా కష్టపడి వృత్తి చేసుకునే కుటుంబాలకు సహాయం. ప్రజాస్వామిక పద్దతిలో ఎన్నికలు జరిపి వారి సంఘాలకు అధికారాలు కల్పించడం.

(18) చేతి వృత్తులకు రక్షణ చర్యలు-50 ఏండ్లు దాటిన చేతివృత్తిదారులకు పెన్షను-వృత్తుల ఆధునీకీకరణకు సబ్సిడీ రుణాలు -బిసీలకు సబ్‌ప్లాన్. గొర్రెల, మేకల పెంపకం దార్ల సొసైటీలకు 5 ఎకరాల భూమి. మత్స్యకార నిర్వాసితులకు ఉపాధి, డీజిల్ సబ్సిడీ, వేట నిషేధ భృతి, రజక దోభీగాట్ల నిర్మాణం, చేనేత, గీత, రజక, క్షౌర తదితర వృత్తిదార్లకు రక్షణ చట్టం.

విభిన్న ప్రతిభావంతులు

(19) వికలాంగులకు ప్రత్యేక చట్టం. వారి నెల వారీ భృతి పెంచడం. గౌరవ ప్రదమైన జీవితాన్ని అందించడం.

మహిళా హక్కులు

(20) మహిళల రక్షణకు ప్రత్యేక యంత్రాంగం-అత్యాచారాల కేసుల్లో సత్వర విచారణ, వెనువెంటనే శిక్షల అమలు, మహిళా సాధికారత.

(21) చట్టసభలలో మహిళలకు రిజర్వేషన్లు.

(22) మద్య నియంత్రణ, మున్సిపల్ వార్డు/ పంచాయతీ ఆమోదిస్తేనే అనుమతి.

బాలల హక్కులు

(23) బాలల హక్కుల పరిరక్షణకు ప్రత్యేక చట్టం - విధులు - నిధులు. అనాధ బాలలకు ప్రత్యేక రక్షణ.

మైనారిటీలకు రక్షణ

(24) మైనారిటీలకు రక్షణ, మతసామరస్యాన్ని కాపాడటం, సంక్షేమకార్యక్రమాలు, రిజర్వేషన్ల అమలు.

(25) దళిత క్రిష్టియన్లను ఎస్సీ జాబితాలో చేర్చడం.

(26) సచార్ కమిటీ సిఫార్సుల అమలు - వక్ఫ్ భూములకు రక్షణ - ఉర్దూ టీచర్ పోస్టుల భర్తీ.

సంక్షేమ కార్యక్రమాల అమలు

(27) అర్హులైన అన్ని రకాల పెన్షన్ దారులకు నెలకు రు. 3000 పెన్షన్- ప్రతి కుటుంబానికి రేషన్ డిపోల ద్వారా నిత్యావసర సరుకుల పంపిణీ, అందరికీ రేషన్ కార్డులు, ఆహార భద్రత చట్టం అమలు-

(28) పేదలందరికీ ఉచితంగా పక్కా ఇళ్ళు- కులాంతర వివాహం చేసుకున్న దంపతులకు రెండు లక్షలు-పుట్టిన ప్రతి బాలికకూ లక్ష డిపాజిట్. ట్రాన్స్‌జెండర్లకు ఉపాధి, పెన్షన్.

ధరల నియంత్రణ

(29) ప్రజా పంపిణీ వ్యవస్థను పటిష్టం చేయాలి. జీవితావసర కనీస సరుకుల్ని చౌక ధరలకు అమ్మాలి.

(30) పెట్రో ధరలపై పన్ను తగ్గించి తక్కువ ధరకు అమ్మాలి.

యువతకు ఉపాధి

(31) ప్రభుత్వ ఉద్యోగాలలో ఖాళీల భర్తీ, పక్కాగా రోస్టర్ అమలు, బ్యాక్‌లాగ్ పోస్టుల భర్తీ, ప్రైవేటు పరిశ్రమల్లో స్థానికులకు ఉద్యోగాలు.

(32) నెలకు రూ. 5000/–లు నిరుద్యోగ భృతి.

(33) ఐటి వంటి ఆధునిక పరిశ్రమల విస్తరణకు కృషి – శాస్త్ర, సాంకేతిక రంగాల్లో రాష్ట్రం ముందంజ వేయడానికి ప్రత్యేక ప్రణాళిక–శాస్త్రవేత్తలకు ప్రోత్సాహం.

ప్రభుత్వరంగంలో విద్య, అధిక నిధులు

(34) విద్యాహక్కు చట్టాన్ని సంపూర్ణంగా అమలు చేయుట. కార్పొరేట్ విద్యా సంస్థల నియంత్రణ, ఫీజుల నియంత్రణ, ప్రయివేటు టీచర్లకు కనీస వేతనాలు.

(35) ప్రభుత్వ విద్యకు 25% బడ్జెట్, ప్రభుత్వ యూనివర్శిటీలకు నిధులు–స్వయం ప్రతిపత్తి, ప్రభుత్వ విద్యా ప్రమాణాల మెరుగుదల విద్యా సంస్థలలో విద్యార్థి సంఘాలకు ఎన్నికలు.

(36) మాతృభాషలో విద్యా బోధన, తెలుగుభాష పరిరక్షణ, ప్రాచీన భాషగా గుర్తింపుకు చర్యలు.

ప్రతి ఒక్కరికీ మెరుగైన వైద్యం

(37) కార్పొరేట్ వైద్య సంస్థల నియంత్రణ, ప్రభుత్వ వైద్య సంస్థల సేవలను మెరుగుపర్చడానికి ప్రత్యేక బడ్జెట్.

(38) అంటువ్యాధుల నిర్మూలన, పేదలకు మెరుగైన ఉచిత వైద్యం, ఆదివాసీ, వెనుకబడిన ప్రాంతాల్లో ప్రత్యేక సౌకర్యాలతో కూడిన ఆసుపత్రుల నిర్మాణం.

అందరికీ ఉచితంగా మంచినీరు ఒక హక్కు

(39) ప్రతి ఇంటికీ ఉచితంగా రక్షిత త్రాగునీరు.

వికేంద్రీకరణ

(40) వికేంద్రీకరణ అంటే పరిపాలనలో ప్రజల భాగస్వామ్యం పెంచడం. స్థానిక సంస్థలకు అధికారాలు పెంచడం–ప్రణాళికా నిధుల్లో సగం స్థానిక సంస్థలకు కేటాయించడం. అన్ని ప్రాంతాలను సమానంగా అభివృద్ధి చేయడం, వెనుకబడిన ప్రాంతాలకు, వర్గాలకు, తరగతులకు నిధుల కేటాయింపులో ప్రాధాన్యత నివ్వడం.

అవినీతి నిర్మూలన - సుపరిపాలన

(41) అవినీతి రహితంగా ప్రభుత్వ పాలన, పారదర్శకంగా నిర్ణయాలు, పంచాయతీలకు మున్సిపాలిటీలకు నిధులు, నిధులు–అభివృద్ధి వికేంద్రీకరణ ప్రణాళికలు.

– రాజకీయ అవినీతిని అంతం చేయాలి.

– ఎన్నికల్లో డబ్బు పంపిణీ అరికట్టాలి.

– నియమిత కాలంలో పౌరుల ఫిర్యాదులకు సత్వర పరిష్కారం.

ఎన్నికల సంస్కరణలు

(42) నేటి ఎన్నికల వ్యవస్థ వ్యాపార రంగంగా మారింది. రాజకీయ వ్యవస్థ భ్రష్టు పట్టడంపై యువత ఆగ్రహంతో ఉంది. మధ్యతరగతి నిస్పృహతో ఉంది. ప్రతి ఒక్కరు రాజకీయ కార్యకలాపాల్లో చురుగ్గా పాల్గొనాలి. అందుకు అనువైన ప్రజాస్వామిక వాతావరణం ఉండాలి. దానికి ఎన్నికల సంస్కరణలు తప్పనిసరి. ఎన్నికల్లో డబ్బు ప్రభావాన్ని లేకుండా చేయాలి. రాజకీయ అవినీతిని అరికట్టాలి.

(43) పాక్షిక లిస్టుతో కూడిన దామాషా ఎన్నికల విధానం అమలు చేయాలి. అన్ని రాజకీయ పార్టీలు ప్రజలకు బాధ్యత వహించాలి. చేసిన వాగ్దానాలు అమలు చేసేందుకు ప్రత్యేక చట్టం తేవాలి.

(44) ఎన్నికల వ్యయాన్ని ప్రభుత్వమే భరించాలి. అభ్యర్థులు కానీ, పార్టీలు కానీ ఖర్చు పెట్టకుండా నిషేధం విధించాలి.

అందరికీ అందుబాటులో న్యాయం

(45) హైకోర్టును రాష్ట్రానికి తరలించడం.

(46) యువ న్యాయవాదులకు ప్రోత్సాహం.

(47) పారదర్శకతతో న్యాయమూర్తుల నియామకం, రిజర్వేషన్లు అమలు చేయుట.

ప్రజాస్వామిక సంస్కృతిని పెంపొందించడం

(48) ప్రజాస్వామ్య లౌకిక సంస్కృతి పరిరక్షణ–శాస్త్రీయ భావాల వ్యాప్తి, మూఢ నమ్మకాలకు, అంధ విశ్వాసాలకు, దురాచారాలకు, పురుషాధిక్యతకు వ్యతిరేకంగా చర్యలు.

(49) ప్రజానురంజకంగా, ప్రజా సంస్కృతిని ప్రోత్సహించేవిధంగా, ప్రజల హక్కులను సాధించుకునే సాధనంగా మీడియా.

(50) జానపద, వృద్ధ కళాకారులకు గౌరవభృతి.

(51) రాష్ట్రంలో సినీ పరిశ్రమ అభివృద్ధికి కృషి.

ప్రజల ఆవాసాలుగా పట్టణాలు

(52) స్మార్ట్‌సిటీల పేరుతో పట్టణాల్లో బడా కార్పోరేట్లకు ప్రత్యేక సౌకర్యాలు ప్రజలపై పన్నుల భారాలు మోపే విధానాలు విడనాడాలి. స్థానిక ప్రభుత్వాలకు నిధులు, విధుల కోతతో క్షేత్రస్థాయి ప్రజాస్వామ్యం మృగ్యమవుతోంది. పట్టణాల్లో పౌర సదుపాయాలు ప్రజలందరికీ దక్కాలి. అదనపు భారాలు వేయకూడదు. ఇళ్ళు, ఇళ్ళ స్థలాల సమస్యల్ని విధిగా నిర్దిష్ట గడువులో పూర్తిచేయాలి. కాలుష్యాన్ని నివారించాలి. ప్రజా రవాణాను అభివృద్ధి చేయాలి. సంఘ వ్యతిరేక శక్తులకు పట్టణాలు నిలయాలుగా మారకుండా చూడాలి. చిట్టీలు, ఫైనాన్సు వ్యాపారాల్లో జరుగుతున్న మోసాలను అరికట్టడం, నిందితులపై కఠిన చర్యలు తీసుకోవడం.

గ్రామీణాభివృద్ధి

(53) వేలకొద్ది గ్రామాలు నాగరిక సమాజ అభివృద్ధికి ఆమడ దూరంలో వున్నాయి. కనీస వసతులు, సౌకర్యాలు కూడా లేవు. ముఖ్యంగా వెనుకబడిన ప్రాంతాల్లో, అటవీ ప్రాంతాల్లో ఈ దుస్థితి ఉంది. ఇక్కడ అక్షరాస్యత తక్కువ, వైద్య సౌకర్యాలు మృగ్యం, రవాణా సౌకర్యాలు లేవు. ఇలాంటి గ్రామీణ ప్రాంతాల అభివృద్ధికి ప్రాధాన్యతనిచ్చి ప్రత్యేక పథకాలు రూపొందించాలి.

పర్యావరణ పరిరక్షణ

(54) అభివృద్ధి పేరుతో ప్రజల ప్రాణాలను హరించే పరిశ్రమలను జనావాసాల మధ్య లేకుండా చేయుట. పర్యావరణ పరిరక్షణకు ప్రాధాన్యత. ఆక్వా కాలుష్యాన్ని నివారించాలి. విద్యార్థి దశనుండే పర్యావరణంపై అవగాహన పెంచడం.

సైన్స్ & టెక్నాలజి

(55) ఆధునిక టెక్నాలజీ పేరుతో ఉద్యోగులపై అదనపు భారం మోపి, నిరుద్యోగాన్ని పెంచే విధానాలను కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు అనుసరిస్తున్నాయి. ఐ.టి.లో నిరుద్యోగం పెరుగుతోంది. డిజిటల్ సేవల పేరుతో క్యాష్‌లెస్ ఎకానమీ, భూరికార్డుల తారుమారు, రేషన్ ఇవ్వకపోవడం వంటి అనేక సమస్యలు ప్రజలెదుర్కొంటున్నారు. ఆధార్ సమాచారం బహిరంగంగా వెల్లడవ్వడంతో పౌరుల ప్రైవసీకి దెబ్బతగిలింది. స్థూలంగా నేటి టెక్నాలజీ కార్పొరేట్ ప్రయోజనాలను నెరవేరుస్తుంది. దీనికి భిన్నంగా ప్రజల శ్రమ తగ్గించడం, సౌకర్యాలు మెరుగుపర్చడం, భారాలు తగ్గించడం, ఉపాధి పెంచడం లాంటి సానుకూల ప్రయోజనాలు చేకూరేలా చర్యలు తీసుకోవాలి. ప్రతి గ్రామానికి ఉచిత వైఫై.

రాష్ట్ర సమగ్రాభివృద్ధికి, సామాజిక న్యాయసాధనకు, ప్రజా సంక్షేమానికి యువత ఉజ్జ్వల భవిష్యత్తుకు, మహిళా సాధికారితకకు రాష్ట్రంలోని వామపక్ష, ప్రజాతంత్ర, అభ్యుదయ, సామాజిక, శక్తులన్నీ ఏకం కావాలి.

<u>నూతన రాజకీయ ప్రత్యామ్నాయ నిర్మాణానికై ఈ క్రింది కార్యక్రమాన్ని జయప్రదం చేయాలి.</u>

(1) **సెప్టెంబర్ 15న ఛలో విజయవాడ :** సిపిఐ–సిపిఐ(యం) ఆధ్వర్యంలో మహా ర్యాలీ. పెద్ద ఎత్తున జన సమీకరణ.

(2) **జూలై – ఆగష్టు మాసంలో వివిధ ప్రజా రంగాల సమస్యలపై రాష్ట్ర సదస్సులు :** కలిసి వచ్చే శక్తులను, విశాల ప్రాతిపదికపై కూడగట్టాలి (దీనికి సంబంధించిన షెడ్యూల్ వివరాలు క్రింద తెలియజేస్తున్నాం). ఈ సదస్సులకు ఆయా రంగాలకు సంబంధించిన ఇతర సంఘాలు, ప్రముఖులను ఆహ్వానించి మన ప్రతిపాదనలపై వారి సూచనలను కోరాలి.

(3) **ఆగష్టులో మండల స్థాయి పాదయాత్రలు:** నిర్దిష్ట సమస్యలను గుర్తించి వాటిపై మండల కేంద్రాల వద్ద ధర్నాలు, పికెటింగ్‌లు జరపాలి. మన ప్రత్యామ్నాయ కార్యక్రమాన్ని ప్రజల్లోకి విస్తృతంగా తీసుకుపోవాలి.

(4) **ఆగష్టు 25 నుండి సెప్టెంబర్ 10 వరకు రాష్ట్ర స్థాయి బస్సుయాత్రలు :** రాష్ట్ర నాయకులు పాల్గొంటారు. ఇదే సమయంలో స్థానికంగా ఎక్కడికక్కడ ప్రచార యాత్రలు చేపట్టాలి.

రంగాల వారీ సదస్సుల వివరాలు

1	కార్మికులు	విశాఖపట్నం	జూలై 1
2	పట్టణ సమస్యలపై	విజయవాడ	జూలై 8
3	దళితులు	రాజమండ్రి	జూలై 14
4	రైతు	గుంటూరు	జూలై 20
5	వ్యవసాయ కార్మికులు	నెల్లూరు	జూలై 27
6	గిరిజనులు	విశాఖపట్నం	ఆగష్టు 1
7	యువజన, విద్యార్థి	తిరుపతి	ఆగష్టు 6
8	మహిళ	అనంతపురం	ఆగష్టు 12
9	వృత్తిదార్లు	ఏలూరు	ఆగష్టు 13
10	మైనారిటీ	కర్నూలు	ఆగష్టు 14
11	సిపిఎస్ పెన్షనర్స్	విజయవాడ	ఆగష్టు 19

<u>వెనకబడిన ప్రాంతాల సమస్యలపై మూడు సదస్సులు</u>

1.	రాయలసీమ సదస్సు	కడప	
2.	ఉత్తరాంధ్ర	శ్రీకాకుళం	
3.	ప్రకాశం జిల్లా	ఒంగోలు	జూలై 22

= = = =